

Číslo 6 - 10/2003 - V. ročník - ZDARMA! Září 2003.

RANDÁL

Info listy Royal Riders motoklubu Kutná Hora.

OBSAH:

LÉTO NA PLNEJ PLYN

Dovolená Royal Riders Čechy-Morava

Fest Lejt 2003, Jawasraz - Kačina

21. Jawáč Jizbice

Freedom Vlastějovice

Dragstery Kolín

„Wilda“ v klubu

Obnovení Ježíškova motoparku

Souboj objemů

aneb kdo má největší V-ěčko

Škoda bike

Hugův koutek

... jiný kecy, akce

SPECIÁL

**6-10
2003**

E-mail: rriders@centrum.cz

www.webpark.cz/royalriders

Foto a montáž: © M.C.F.T.

URČENO VÝHRADNĚ PRO MOTORKÁŘE!

Kontakt: ROYAL RIDERS motoklub Kutná Hora, Fučíkova 425, 28401 Kutná Hora, IČO 68998058

Telefon: Michal 606 733 745; Radek 724 083 922; Aleš 606 758 695; Růža 327 561 068

ČECHY - MORAVA

Dovolená Royal Riders

6. až 11. července 2003

Tradice je tradice, a tak se i letos konala každoroční jízda po krásách České republiky pod taktovkou Royal Riders motoklubu Kutná Hora. Po loňském projetí západních a jižních částí naší země padla tento rok volba na prozkoumání východních končin. A protože jsme se nedohodli na rochnění v Jadranském moři jako v minulých dvou letech, byla tato akce pro většínu jedinou větší dovolenou na mašině.

Termín jízdy po naší vlasti dodržujeme již léta, takže si každý zakroužkoval v kalendáři druhý týden v červenci. Tradici se nevyhli ani plané přísliby zájemců o účast na akci, a tak nakonec vyrazela v neděli 6. července odpoledne z parkoviště Na Valech skupina ve složení: Alik, Gabča (Intruder 1400), Jarda, Líba (Super Tenéré), Ježíš (Drag Star), Medvěd (Shadow), Milan, Lucka (Drag Star), Kolumbus (Sporster) a Dan (Thundercat).

Zastávka na cestě

Při nedělní „zajížděcí“ cestě jsme se chtěli dostat o kousek dál na východ, aby bylo více času na projetí všech čekaných i nečekaných cílů. Těmi cíly byly, tak jako loni, kulturní a historické památky, tentokrát na Moravě. Naše zahřívací asi 90-ti km jízda vedla z Kut-

né Hory na Čáslav, Golčův Jeníkov, Vilémov, Chotěboř, Ždírec a Hlinsko do kempu Borová. Tam jsme obsadili chatku a okusili pívko v místní hospodě. Vypilo by se ho asi hodně, kdyby cenu deset korun za půlitr sdělila obsluha v předstihu. Takže se žádná větší chlastačka nekonala, jen Dan s Medvědem podráždili játra Absinthem.

V pro ostatní pracovní pondělí jsme nezvykle brzo vstávali, byl před námi totiž pěkný kus cesty. Po návštěvě náměstí v Poličce následoval výstup na hrad Svojanov a jeho věž. Dál se jelo přes Letovice, Jevíčko, Koniče, Litovel a Šternberk, za kterým nastala menší krize. Padla na nás totiž těžká únava při pohledu na hrad Sovinec a trochu jsme se i ztratili. Díky čím dál horší silnici se už každý těšil do kempu. Ten se objevil až za Moravským Berounem. Po ujetých asi 210 kiláčcích jsme tedy rádi usedli v kempu Budišov do hospůdky a objednali si něco na zub. Na setkání s místní obsluhou budeme dlouho vzpomínat. Totálně sjetý bratři v triku absolutně nevěděli jestli jsou obsluha či hosté a nebyť uvědomělého kuchátka nedostali bychom

v tomto pohostinství zholá nic. Znavená těla jsme pak uklidili znovu do chatek.

Na úterý připadla příjemná jízda po hlavních tazích. U Budišova jsme se sice ještě trochu zamotali a navzájem ztratili při hledání zříceniny hradu Víkštejn, ale po jeho návštěvě už naše kola jela společně. Pálo se to přes Fulnek, Nový Jičín do překrásného městečka Štramberk známého svými „Štramberkými uchy“. Kondičku jsme si zpravili výstupem na vysokou věž místního hradu, z které byl výhled daleko do krajiny. Nervy nám zas podráž-

„Totem“ na Víkštejně

dil soubor dvou psů. Cestou do Frenštátu pod Radhoštěm nezapomněla naše skupina navštívit areál Kopřivnického muzea. Dál se jelo přes Rožnov pod Radhoštěm, Valašské Meziříčí, Vsetín, Valašskou Polanku a Vizovice do Slušovického kempu Dešná. Tam jsme znovu zabrali chatku po příjemně ujetých 220 km. Večer byl pak ve znamení piva, ale také vína, které do nás proudilo v táboráku z místních zásob dřeva.

Štramberská věž

Třetí den naší jízdy, tedy středa, byl spíše odpočinkový. Dopoledne jsme navštívili neďaleký Vizovický Zámek spolu s jeho výstavou slivovice. Zámecký park a hlavně jeho travnatý kopec poznal naše řádění v podobě válení sudů. Dalším plánem bylo přejetí hranic na Slovecko za Brumovem-Bylnicí, to se však nekonalo, protože Gabča zapomněla občanku a na řidičák se příslušníci nevtvářili dobře. Pokračovalo se tedy dál po Moravě přes Slavičín do Bojkovic, kde jsme navštívili krásný, ale neudržovaný

Vizovické muzeum

Krásný, ale zchátralý hrad Světlov

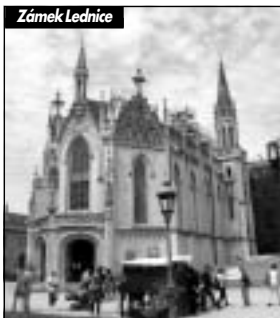
hrad Světlov. Nikam jsme nespěchali, a tak se naše stroje zastavily už po najetí 140 km k přenocování v kempu Jezero, kam se dojelo přes Uherský Brod a Uherské Hradiště. Večeřelo se v přilehlém městečku Ostrožská Nová Ves. Tento večer se k partě přidal i osmý člen, a to Pavel (Kawa EN) z Kolínské Verbeže.

Po bouřlivé noci jsme hned ráno pokračovali v cestě přes Hodonín a Břeclav do vyhlášené Lednice. Tam jsme navštívili předvádění dravých ptáků, které se v této lokalitě hodně rozvinulo. Neopomněli jsme ani návštěvu zdejšího zámku a část z nás absolvovala 3 km dlouhou cestu k Minaretu po zdejším areálu. Ani umělá zřícenina Janova hradu se nevyhla naší návštěvě.

Cílem čtvrté jízdy se stala Dalešická přehrada a její, pro nás již léta známý, kemp Hartvíkovic. Cestu jsme si zpřijemnilí dvojitým přejetím přehrady Nové Mlýny s monumentálním výhledem na Dunajovické vrchy s horou Děvín. Na místo ubytování jsme pak dorazili až k večeru, protože návštěva Lednického areálu byla opravdu na celý den. Čtvrteční „seminářový“ večer byl i posledním večerem naší dovolené. Takže jsme se to pokusili řádně zapít. Bohužel nebo bohudík zdejší pivo Ježek moc netáhlo a tak většina upadla do spánku dřív než obvykle. Část z nás dokonce poprvé rozbalila stany a nesdílala s ostatními chatku.

Páteční návrat do rodné Kutné Hory a jejího okolí byl

Zámek Lednice

ve znamení cesty na jeden zátah. Měli jsme sice ještě celý víkend před sebou, ale právě to mělo kouzlo, že si ho každý mohl trávit po svém a neobávat se okamžitého nastoupení do práce po dovolené. Rozloučili jsme se na Časlavské benzíně, kde bylo také nezbytné skupinové focení. Potom už každý jel svou cestou, někdo zamířil domů a někdo si naordinoval ještě pár dní v sedle.

Jelikož byla letos jízda po naší vlasti jedinou společnou dovolenou Royal Riders užil si jí každý z účastníků naplno a rozhodně toho plno prožil. Znovu jsme poznali nespočetně krásných míst, kus naší historie a přírody. Nemusíme tedy nutně jezdit na mašinách až k moři, protože naše zdánlivě malá země má mnoho míst, která rozhodně stojí za to na dvou kolech navštívit. Ale doufáme, že se znovu společně podíváme i do zahraničí.

Skupinovka na závěr

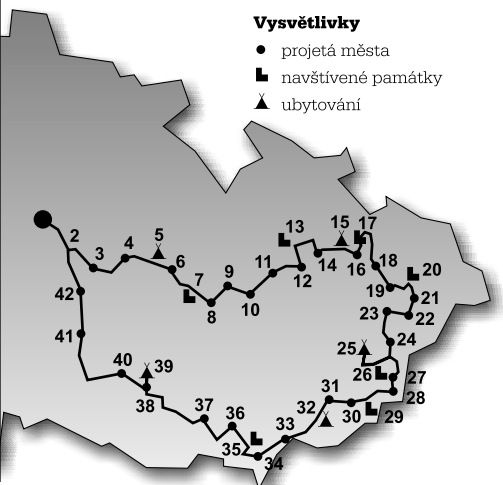
Trasa jízdy po MORAVĚ

6. - 11. července 2003

1 Kutná Hora	22 Rožnov p.Radho.
2 Golčův Jeníkov	23 Valašské Meziříčí
3 Chotěboř	24 Vsetín
4 Hlinsko	25 kemp Dešná
5 kemp Borová	26 Vizovice - Zámek
6 Polička	27 Valašské Klobuky
7 Svojanov	28 Brumov-Bylnice
8 Letovice	29 Bojkovice
9 Jevíčko	30 Uherský Brod
10 Konice	31 Uherské Hradiště
11 Litovel	32 kemp Jezero
12 Šternberk	33 Hodonín
13 Sovinec	34 Břeclav
14 Moravský Beroun	35 Lednice
15 kemp Budišov	36 Hustopeče
16 Vítkov	37 Pohořelice
17 Víkštejn	38 Dalešice
18 Fulnek	39 kemp Hartvíkovic
19 Nový Jičín	40 Třebíč
20 Štramberk / Kopřivnice	41 Jihlava
21 Frenštát p. Radhoštěm	42 Havlíčkův Brod

Vysvětlivky

- projatá města
- navštívené památky
- ▲ ubytování

FEST LEJT

V. ročník největší akce klubu Royal Riders Kutná Hora

Pro klub Royal Riders Kutná Hora je v roce jen pár akcí, kterým dává nejvyšší důležitost. Mimo vyjížděk a společných dovolených je zde výročí založení klubu a hlavně největší událost sezóny - setkání motokářů a jejich příznivců pod názvem Fest Lejt.

Tak jako ostatní, byl Fest Lejt zprvu soukromou aktivitou klubu. Ovšem už na prvních dvou ročnících na Kuchyňce u Kutné Hory byla vůle dát o akci vědět i ostatním motokářům. Zlomový byl třetí ročník v Habrkovicích, kdy počet pozvaných a ostatních účastníků vystoupal přes padesátku. Pořadatelé tenkrát naposled opravdu "fest lili" se všemi. Původní smysl tohoto víkendového setkání, kterým byl pořádně si v kruhu nejbližších známých zařadit na mašinách, popít a upíct nějaký to maso, se vytráčí s velkolepým čtvrtým Fest Lejtem v depu motokrosové trati u Záboří nad Labem. Tam už členové klubu plní funkci pořadatelů na plný obrátky a to pro dobrých sto lidí. Naštěstí, při příležitosti přijímání dalších duší do Royal Riders, je jeden večer určen pouze pro zvané.

li funkci výčepů. Piva bylo letos poměrně dost, a to 15 sudů desítky Gambinus a 5 dvanáctky Dáči.

V pátek dopoledne se všechno muselo doladit, aby se sraz mohl odpoledne rozjet pro širokou veřejnost. O letošním Fest Lejtu se motokáři dozvídali buď přímo od pořadatelů, bylo rozdáno přes sto pozvánek nebo v motoshopech na Kutnohorsku a Kolínsku, kde byly vyvěšeny plakáty. Později se zjistilo, že upoutávka byla i v tisku skrze prezentaci kapely Arachnids, která byla jednou z pozvaných na akci.

Program prvního dne byl jednoduchý, a to nevázaná pařba při reprodukované hudbě. Z ohlasů totiž bylo zřejmé, že hlavní nápor účastníků bude až v sobotu. V pátek se zde tedy sjeli jen ti nejvěrnější příznivci jak Royal Riders, tak chlastu. Mezi ně patřili i členové Kolínského Verbeže,

Letos přišla řada na pátý ročník. Pořádající klub si usmyslel, že se jubilejní sraz musí každopádně vyrovnat tomu předchozímu, ne-li ho překonat. Proto se upustilo od soukromých choutek a akce se od počátku stala plnokrevným srazem od pátku do neděle. Termín a místo zůstalo v rámci tradice stejné, tedy 25. až 27. července 2003 v depu Zábořské motokrosové tratě.

Všechno to začalo už pár týdnů před dnem D, kdy se posháněly všechny potřebné věci, zaplatily potřebné poplatky a hlavně se musel posekat a poklidit plac, jelikož metrová tráva byla opravdovým problémem. Sekačku sehnal nakonec Jarda, Aleš to vše ohlídal, Medvěd propagoval, Alik s Hugem nakupoval, Růža, Petr, Bob a Ježíš sháněli a vozili další potřebné věci a Milan zajistil pódium a potřebnou hudbu. Všichni dohromady se pak sjeli v Záboří ve čtvrtek, aby vše připravili. Odpracované hodiny by nikdo nespočítal, ale práce byla opravdu vidět. Plac na holé louce zaplnily stánky, vojenské stany, lavice, židle a vlastní pódium z lešení. Při tom všem dění byla také znát zkušenost z minulého ročníku. Čtvrteční seminářový večer tak někteří strávili už přímo na místě a řádně otestova-

kteří se rozhodně nenudili při nočním hromadném ježdění na jejich Dněpru se sajdou. „Royaláci“ řádili zase na své klubové krosce v pěti („buď jí země lehká“).

Na hlavní den Fest Lejtu se usmál motokářský Bůh a seslal to nejlepší počasí. Celý týden před srazem totiž pršelo a pořadatelé měli strach, že za deště nikdo nepijede. S počtem účastníků to však i přes slunce na nebi nebylo dopoledne zrovna převratné. Teprve až po poledni se začal počet lidí na placu přibližovat stovce, což byla taková pohodová hranice. Vyjížděku na tomto setkání nikdy nenajdete, a tak se ve dvě odpoledne odstartovaly motokářské soutěže, aby se narůstající počet chlastajících nenudil. V rámci tradice si každý sraz a jeho pořadatel drží právě ty

své disciplíny. U Royal Riders jsou jimi: jízda pomalostí, tlačení sudu mašinou, přetahování lanem, hod sudem a hod pneumatikou na cíl. Letos se přidala i klasická páka a nesmělo chybět originální pití piva metrovou hadicí. Pokud to soutěž vyžaduje jsou rozděleny muži a ženy, což je na úkor času, takže soutěžení zabralo celé odpoledne i večer Fest Lejtu. Ocenění bylo i letos v duchu upomínkových předmětů v podobě čepic, na zakázku vyrobených keramických pülitrů a motorkářských doplňků od sponzorů, kteří výrazně pomohli i při financování jiných věcí.

Mezi soutěženími nastupovaly kapely. Výběr muzikantů byl opravdu zdařilý. Jako první nastoupila Kutnohorská kapela Koudelníkův syn, k večeru to rozproudily Kozičky a hlavní skupinou byla známější skupina Arachnids, která hrála v pozdních nočních hodinách.

Počet účastníků se do večera vyšplhal na dobrých sto padesát a zábava neměla hranic. Jediný, kdo jel z posledního byli samotní pořadatelé, protože od pátku skoro nic nenaspali a sobota byla ve stejném duchu. Síly a psychickou pohodu jim rozhodně nedodala ani skupinová rvačka, která se rozpoutala před půlnocí, kdy pár opilých mozků prostě nebylo

k zastavení. Vše vyřešil až Ježíšek, který odvezl zdroj bitky a byl klid. Ono se už také blížilo ráno a většina i těch největších alkoholiků už usnula. Není se také čemu divit, když v rámci nedostatku vlastního piva, včetně dalších přivezených sudů, začal ze všech koutů téct okolo jedenácté večerní dvanáctistupňový Dáča. Vydatně se nejen pilo, ale i jedlo. Návštěvníci snědli kilogramy kuřecích stehen, paprikových klobás a i nějaká ta polívka se členům pořádacího klubu podařila vykouzlit v divotvorném hrnci.

V neděli ráno se málokomu chtělo vstávat a ten, kdo si vzal za svůj název akce "fest lejt" byl na tom asi nejhůř. Zdevastovaný těla většiny účastníků se probudily už na holé louce, protože aktivní, polomrtví, pořadatelé začali s úklidem už za rozednění. Rozebrání stanů, úklid sezení a složení pódia bylo opravdu pohotové a tak s posledním návštěvníkem letošního Fest Lejtu odjžděli i jeho organizátoři k vytoženému spánku.

Pro všechny z Royal Riders byl pátý ročník jejich největší akcí. Velkou zkouškou toho, co v dvanácti lidech, plus několik dobrovolníků, kterým patří dík, dokáží uhtnout. Z časového odstupu, z odstupem od rozčilení nad rvačkou, kterou se nedařilo ukočirovat a po regeneraci tělesných schránek můžeme říct, že Fest Lejt 2003 byl vydařenou velkolepou akcí, kde se setkali nespočetně známých motorkářů. Tak jako před rokem se dá prohlásit, že kdo se nezúčastnil o hodně přišel a kdo tam byl, ten se těší na příští ročník. Bohužel samotní členové Royal Riders viděli vlastní sraz pouze ze strany pořadatele. Celkové pojetí bylo na hraně mezi tím, co vždy Fest Lejt byl a komerčnější akcí na kterou je potřeba trochu více organizace. Příští rok se tak bude znovu konat setkání motorkářů a jejich příznivců ovšem už bez snah překonat ten letošní. Vždyť komornější setkání pro okruh nejbližších známých, kde každý přispěje kouskem k pohodě, je ten nejsvobodnější způsob setkání lidí. Doufajte, že budete mezi těmi šťastnými.

„Je jedno na čem jezdiš, hlavně že jezdiš...!“, tak tyhle slova se rozléhaly 5. až 7. září 2003 po areálu v Jizbicích u Čechtíc, kde se konal již 21. ročník srazu Jawa klubu Praha.

Po velkolepém dvacátém ročníku znovu pozvali „jawačci“ na svůj srázek stovky motorkářů a to nejen z řad příznivců značky, kterou mají ve svém znaku. Pravidelní účastníci našli jako vždy pozvání i ve své poštovní nebo e-mailové schránce. Mezi ty „obeslané“ patřili i členové klubu Royal Riders Kutná Hora, kteří si účast na pohodové akci nenechávají ujít už pár let.

Z původního plánu, jet na „Jawáč“ už v pátek sešlo, a tak se vyráželo až v sobotu odpoledne. Z tradičního odjezdového místa na akci, parkoviště na Valech v Kutné Hoře, vyráželo asi deset mašin (Medvěd, Šón, Milan, Thomas, Tomáš, Ondra, Pája a kluci z Kolína). Ve Zbraslavicích se do kolony přidali další (Ježíš, Kolumbus...), takže se z jízdy na sraz stala taková menší skupinová vyjížďka. Zbytek kutnohorských motorkářů se vydal na akci samostatně nebo po menších skupinkách (Alik, Hugo, Aleš, Olejáři...). Klidnou jízdu za slunečného počasí narušila jen nepříjemná objížďka před Čechtícemi, kterou nebylo nutné absolvovat, což se však zjistilo až později.

Při příjezdu na plac do Jizbic čekalo účastníky zaplacení zajímavého vstupného vyjádřeného čísly 222 a panák tvrdého alkoholu. Pozdní sobotní příjezd znamenal letos, tak jako loni, složitější hledání místa pro zaparkování mašin a složení těl. Jawač už není jako před pár lety, kdy se sem sjelo pár motorkářů. Rok od roku ho totiž navštěvuje čím dál víc příznivců jedné stopy a místní areál tak praská ve švech. Vysoká návštěvnost je způsobená také každoročním vystoupením hudební skupiny Tři sestry, která přiláká i „normální lidi“.

Letošní program akce se

Překopaná 350 na prodej za 29 tis. Kč!

Stavba z Jawačky „půtóna“ OHC

odehrával v tradici předešlých ročníků. Po spanilé jízdě následovalo soutěžní odpoledne, které začala sbíráním věcí na gumě. Po originálním pitětlačování tříčlenných skupin zkombinovaným s pitím piva na ex, přišlo na řadu Mistrovství světa v pití piva kombajnem. Ve vrcholné disciplíně, kdy pije tuplák pět lidí hadicemi, padnul rekord 2,25 sekundy a když vypila grupa alkáčů tentýž tuplák naplněný rumem za čtyři sekundy šli i samotní pořadatelé do kolen. To tu ještě nebylo. Loňské první místo naší kutnohorské party jsme letos neobhájili a čas zdaleka nebyl na stupně vítězů. V mezipauzách se pak konaly různé sponzární předváděcí soutěže, kdy se nadšenci na různých strojích, většinou Jawa, pokoušeli utopit v místní požární nádrži.

Tolik PÁVů nemají ani v ZOO

...tři výčepcy?!

Okolo osmé večerní se za výčep postavily holky „nahoře bez“, a tak se „zkulturmilo“ nezbytně chlastání. To už nastupovala na pódium skupina The Fastbirds, která rozproudila krev songy z 60. a 70. let. V pauze se uskutečnilo vyhlášení výsledků soutěží a vylosování výherce motokoloběžky. Pak to roztočila Janis Joplin v podání Pavly Kapitánové. Před hlavní kapelou večera, Třemi sestrami, naladil motorkáře ještě nezbytný stripyzek, a Fanánek to mohl rozproudit. Nadšený dav posluchačů si vypískal nejmíň tři předávky a noc neměla konce.

Ráno bylo sice mrazivé, ale na rozdíl od každoročního slejváku se nad Jizbicemi usmívalo slunce. To pomalu probouzelo zvená a přechlastaná těla motorkářů, kteří postupně, podle váhy opice na zádech, sedlali své stroje a vyráželi k domovu.

Díky opravdu vydařenému počasí se letošní Jawáč vydařil na sto procent a účastníci si tak jeden z nepohodovějších srazů sezóny mohli opravdu vychutnat.

Na srazu byly Jawačky na všechny způsoby

Jawasraz na Kačíně u Kutné Hory

16. srpna 2003

O tom, že se koná motosraz přímo u rodného města klubu Royal Riders jsme se dozvěděli až asi týden před jeho konáním. Kdo mohl tušit, že se setkání příznivců značky Jawa přesune do areálu restaurace Na Huse u Kutné Hory. A protože jsme již dávno zavrhlí megasrazy, jako byl pod Kuněticou horou ve stejném termínu,

byla účast na spíše rodinném setkání Jawačků příjemným prožitím sobotního večera. Na akci, kam se sjelo několik desítek motorkářů převážně na Jawaích, nechyběly tradiční soutěže, které naplnily

celé odpoledne. Nechyběla ani spanilá jízda do Chotusického Veterán muzea. Večer patřil kapele Trezor a skvělé sestavě Stresor, která potěšila hity od Kabátů. Perličkou akce byl výborný klasický striptýzek, kterých je v podobném podání opravdu málo.

I když se jednalo o vcelku malé setkání chlastalo se o stošet a nejen majitelé večerních Jawiček si ho řádně užili. Budeme věřit, že se pořadatelům splní sen a za rok se Javasraz zase uskuteční na Kačíně u Kutné Hory.

Sraz FREEDOM po letech znovu na tradičním místě

VLASTĚJOVICI

12. až 14. září 2003

O posledním srazu letošní sezóny, kterého jsme se s klubem účastnili, jsme se dozvěděli přímo od jeho organizátorů při setkání Jawačků na Kačíně. Zpáva o tom, že se bude znovu konat akce ve Vlastějovickém areálu nás potěšila. Všichni totiž rádi vzpomínáme na Freedomácké, spíše domácí srazy, které se před pár lety konaly právě ve Vlastějovicích. Neváhali jsme a rovnou si zamluvili dvě chatky, protože pod stanem vzhledem k podzimnímu počasí už zůstávají jen ti nejotřelší.

Na sále se chlastalo u školních lavic

Jelikož šlo o poslední podobnou akci, účastnili jsme se jí už od pátečního večera. Příjezd v pozdních hodinách znamenal jízdu po tmě lesními serpentýnami při nepříliš vysoké venkovní teplotě. Po zaplacení vstupu 150 Kč jsme se rádi ubytovali a šli se ohřát alkoholem. Na srazu bylo v pátek jen pár lidí a tak naše partička (Ježíš, Medvěd, Kolumbus, Míra a Rudla) ovládala plac jak u piva tak i na parketu před kapelami. Páteční večer jsme si tedy řádně užili v okruhu nejbližších známých.

V sobotu začali přijíždět další účastníci srazu, ale v podstatě se jednalo jen o známé tváře jak už to na takovém rodinném setkání bývá. Členové Royal Ri-

ders také posílili své řady.

Po tradiční vyjížďce začalo soutěžní odpoledne v kterém nechyběly typické Freedom soutěže jako hod obřím pístem, zvedání sudu, přetahování lanem, pití piva na ex a nebo pojištění melounu. Soutěže předčasně ukončily sezónu Medvědovi, který po vítězství ve zvedání sudu přehnal snahu při týmovém přetahování a poranil si vazy v koleni.

Večer následovalo vystoupení dalších kapel a vyhlášení výsledků soutěží. Nechyběla ani tombola. Oko si motorkáři vypláchli při striptýzu dívky původně v kovkovském ohozu. Zájmu neušla ani slečna na placu s obřím poprsím v mokřém tričku. Pařilo se pak až do rána, které už rozhodně nebylo letní. Snídaní tak někdo proměnil v oběd v místním pohostinství a odjžděl až po polední.

Toto poslední víceméně domácí setkání motorkářů jsme si řádně užili a bohužel se museli rozloučit se sezónou. Do Vlastějovic se však budeme vždy rádi vracet, protože akce kluků od Freedomů tradičně patří k těm nejpohodovějším. Takže na prvních srazech v sezóně 2004 nashledanou.

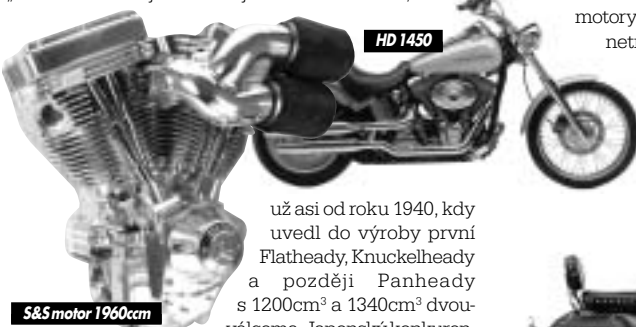

Freedomáci si objednali kovbojský striptýz

V **Souboj objemů** **-TWIN motorů**

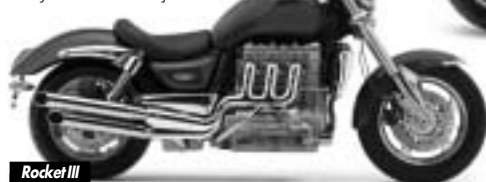
Nedávno se mě kámoš zeptal, když jsme se bavili na téma velkých sériových cruiserů, jestli jsem už viděl nověj počín Kawasaki. Jednalo se o Vulcana 2000 s objemem dvouválců 2,053 litru. Odpověděl jsem, že ještě ne, ale moc mě jeho zpráva nepřekvapila, protože to, co se děje v posledních letech ve světě třídy chopper/cruiser má jednoznačněj charakter boje „kdo ho bude mít většího“.

Ještě kolem roku 1985 byla stále populárnější kategorií motocyklů ve stylu chopperů a cruiserů jednoznačně rozdělena na Harleye a ty ostatní. Mezi ty ostatní patřili zejména Yamahy Viraga, Hondy Shadow a Suzuki Intruder. Harley byl do té doby „sériovkou“ s největším objemem válců do V, a to

už asi od roku 1940, kdy uvedl do výroby první Flatheady, Knuckleheady a později Panheady s 1200cm³ a 1340cm³ dvouválcema. Japonský konkuren-
ci to zapálilo až o dobřejch padesát let později a nasadila tradiční strategii v odstupňovanejch kubaturách okolo 600cm³, 800cm³ a 1100cm³. O větší skok v objemu se tenkrát pokusila pouze Suzuki, která uvedla veleúspěšný Intrudera 1400 a Kawasaki s VN 1500. Hondy a Yamahy si pak dlouho vystačili s „jedenáctkami“ Shadow a Virago.

Harleye Japonci překročili už před rokem 1990, alespoň co se objemu týče, a to s již zmíněným Intruderem s 1370cm³ a VN s 1470cm³ oproti „americkým“ 1340cm³. Dobřejch deset let pak klasické rozdělení kubatur přišlo všem jako samozřejmost a velká mašina prostě znamenala něco mezi litrem a litrem a půl. Výkonově byly tyto stroje už od sériovky předimenzovány, takže si každej jen chrochtal při nízkějch otáčkách a brutálním kroutáku. Ovšem v rámci konkurence se všechny značky nadlouho jakoby srovnaly do řady a záleželo jen na

vkusu zákazníka, kterému výrobci dá přednost bez výčitek, že ten druhěj má o hodně větší motor. Musel tedy přijít někdo s alespoň o kubík objemnějším sériovým motorem, aby byl vidět. Tento krok udělala Yamaha, když uvedla v rámci „Star“ série zbrusu nověj model XV 1600 Wild Star s koncepčněj novým motorem 1602 cm³. Bylo to před rokem 2000 a „Wilda“ trochu zastínil i velkou změnu u Harleye, který přešel na nověj motory Twin Cam 1449cm³. Vláda Yamahy však netrvala dlouho, protože přijela Honda, která vytáhla motor z prototypu Zodia (1200cm³) a v rámci získání primátu na světový scéně představila VTX 1800 (1795cm³). Po víc než deseti letech stagnace se tak s novým tisíciletím rozpoutal nevypsanej souboj o největší objem v kategorii chopper/cruiser.

zprvu se zdálo, že VTX zůstane na vrcholu, protože zde byla vysoká úroveň techniky a největší motor na kterej konkurenci chybělo dobřejch 200cm³. Samotnej zákazník už ani nemyslel dál, proč vyšší objem, vždýt užití maximálních výkonů „obru“ je při běžným provozu prakticky nemožný.

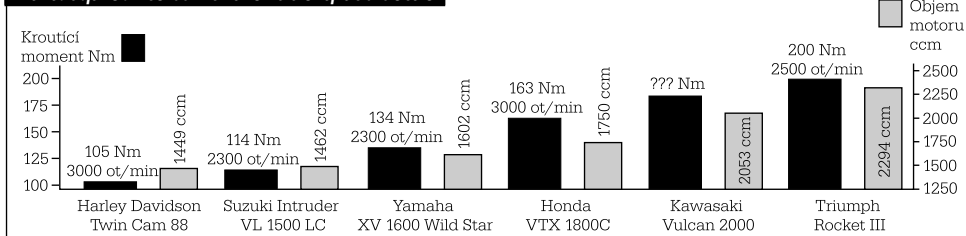

Yamaha rodí bratříčka „Wilčkovi“ s názvem Warrior (1670cm³). Do ringu pak nečekaně vstupuje anglický Triumph. „Tichá voda břehy mele“, a tak se tato klasická značka, nevýrazná v oboru cruiserů, dostává do vedení svým modelem Rocket III

Yamaha rodí bratříčka „Wilčkovi“ s názvem Warrior (1670cm³). Do ringu pak nečekaně vstupuje anglický Triumph. „Tichá voda břehy mele“, a tak se tato klasická značka, nevýrazná v oboru cruiserů, dostává do vedení svým modelem Rocket III

Přehled objemů a kroutících momentů motorů největších cruiserů

s objemem motoru 2,294 litru. Jedná se však o řadový tříválec. Do vidlicových dvouválců tak promlouvá Kawasaki, která po modelu Mean Streak 1552cm³ představuje nového Vulcana 2000 a prozatím vítězí s 2,053 litry objemu. Tím dohání dokonce i stavitele a úpravce motocyklů, kteří používají speciální sériové vyráběné V-motory značek RevTech nebo S&S s objemem do 145 kubických inčů (cca 2,377 litru).

A co bude dál? Když pomineme obří motocykly Boss Hoss s „big bloky“ a Dodge Tomahawk V10 8,2 litru a zaměříme se na klasický V-motor je tady další „meta“ – třílitrák!? Jeden nesériový už tady je a dokonce v Čechách. Pan Hutla s ním lítá dragstery. Vlastní konstrukcí dokázal, že Večko může mít v jednom válci objem 1,5 l, a tak mají zatím světový výrobci hodně kubíků před sebou. Teď se jen můžeme těšit, kdo z nich znovu převrtá svůj model, aby vedl v tomto „souboji objemů“.

Dragstery v Kolíně

Jako každý rok se do Kolína sjeli ty nejsilnější stroje, aby si to rozdaly v závodech na zrychlení. V sobotu 20. září se tak silnice u kolínského letiště obsypala desítkami fanoušků dragsterů. Jelikož se jedná o dost nebezpečnou trať, kvůli svému kluzkému povrchu a malé šířce, nezúčastnilo se už tolik závodníků nejprestižnějších kategorií. Letos tak byla obsazena hlavně třída příchozích. Do ní patřila spousta motorkářů jak z Kolínské Verbeže, tak i z Kutné Hory. Všichni pak

tahali za plyn co to šlo, ale hlavním cílem této kategorie byly dva stejné časy. Nezáleželo tedy tolik na výkonu stroje. Zato speciální dragstery si to rozdávaly o nejrychlejší projetí tratě. Problém s nepřenesením síly motoru na kluzkou silnici zbrzdil skoro každého. „Ustřelení“ zadního kola často způsobilo nasměrování stroje málem do škarpy. Proto dragstery už jezdí výhradně na letištích. Osud tradičních Kolínských závodů je tím pádem ve hvězdách, proto doufáme, že si v budoucnu najde odpovídající dráhu.

Hugův koutek

...tentokrát pouze fotky oslavy Hugových narozenin

Živáňská před pečením...

Jeden z dárců - „prsatý dort“

...živáňská při pečení.

Někdo přijel na masínách...

...gratulantů bylo hodně.

Nejen všichni členové klubu Royal Riders Kutná Hora se dostavili 11. října do Chlumu, kde pořádal Hugo s Bédou velkolepou oslavu svých „třetích“ narozenin. Oslavenci pohostili gratulanty nejen pivem. Jejich „živáňská“ byla přímo vynikající. **Přejeme tedy všechno nejlepší** a děkujeme za příjemné pohoštění.

„WILDA“ v klubu Royal Riders aneb jak Ježíš k „Božskému stroji“ přišel

Asi každý motorkář, který začínal od těch nejslabších strojů, měl nějaký vysněný cíl, pořádnou mašinu. Když však člověk zrovna nevyhraje pár šlupek v loterii musí po cestě za svým snem postupovat krok za krokem. Ono je to i bezpečnější, protože přestup z Jávky „kejvačky“ na plnokrevnej stroj se vždy nesetká s bezbolestným koncem.

Martin – Ježíš, člen klubu Royal Riders, šel tou delší, avšak jistější trasou. Po tom, kdy si vedle stáje drážďené Jawičky, „babičky“, pořídil Yamahu 535 Virago muselo zákonitě přijít něco „lepšího“. Jeho snem nebyl žádný drobeček, ale přímo „pán“ mezi cruisery, všem známý „Wilík“ neboli Yamaha XV1600 Wild Star.

Jen díky pracovitosti se náš „svatý muž“ dostává po Viragu o krůček dál a sedlá na pár let Drag Star 650. Ovšem škrubání v rukou je čím dá silnější, prasátko s ušetřenými penězi masitější a doba změny neodvratná. Drakouš jde tedy po sezóně 2003 z domu a nastává doba shánění „božského“ stroje. Přitom na-

stupuje záložní mašina – Jawička, aby uspokojila touhu po jízdě. Ovšem vzkříšený veterán už nemá tak pevné kosti a tak přichází na e-mail klubu Royal Riders tako zpáva: „27. 8. 2003 - Čau motorkáři, a je amen s veteránem! Oznamuji, že kleknul pouhých 100m od své garáže po delší nemoci a sedmi kilometrové nevolnosti v neděli 18:37 středoevropského času. Ihned bylo ještě za tepla vyřato srdce, již bez tekutin a známek pohybu. Dnes ve středu byla provedena pitva. Poškozené orgány: píst bez 1/2 kroužku, značně odřen i válec od obou pojistek na čepu, vůle na ojnici vykonala své dílo, AMEN. Bude též potřeba primární řetěz. A do převodovky mi slzy v očích zadržely nahlédnout. To sem dopad. Médo kdy přivezou ty Wilíky, nemám na čem jezdit. Čau Ježíš.“

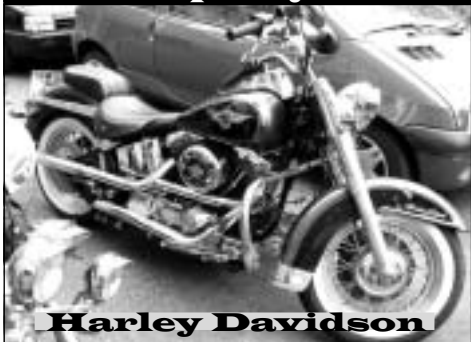
To se náš klub chystal na srážek do Jizbic, a tak byla Ježíškova ztráta hodně bolestivá, protože jet jako spolujezdec to není ono. Ani jsme se však nestačili pořádně rozkoukat po nabízených strojích a přišel další e-mail z „nebezských“ končin: „31. 8. 2003 - Čau Médo, zrušte u Miloše objednávku na Wilíka. Dík. Tu třídu taky nebudu potřebovat. Dík. Tak ve čtvrtek se stavím. Čau Ježíš.“

To už bylo všem jasné. A kdo nevěřil ten tam běžel, teda spíš šel, ve čtvrtek před restaurací Šance, kde stál Ježíškův sen, jeho vlastní Wilík. Nakonec tedy všechno dobře dopadlo a v klubu bublá

nový stroj. Svým objemem 1600 je to i nejsilnější mašina nejen v Royal Riders, ale rozhodně je to také jeden z mála „obrů“ na Kutnohorsku. Přejme tedy šťastnému jezdcovi tisíce pohodových kilometrů.

Tomášův splněný sen - HD

Harley je tajným snem snad každého motorkáře, který propadnul stylu cruiserů a chopperů. Mezi zasněné patřil i Tomáš Stoupa, který donedávna sedlal malého japonského Harleye, překopanou Hondu VT600 Shadow.

Po splnění řady jeho plánů, včetně postavení vlastní hospody, přišel na řadu motorkářský sen. A tak si ve stejném období jako Ježíš, pořídil odvěky příznivec klubu Tomáš dvoukolový dárek. Je jím Harley Davidson Heritage Softail Classic, král mezi klasickými cruiserly. Jelikož se jedná o přivezený stroj z druhé ruky je na něm dost práce, aby vypadal jak nový. Ovšem vyléčení těch pár škrábanců je už podružná věc, „hlavně že je Haryk doma“. Tomáš se tedy ještě před zimou párkrát projede a doufáme, že na jaře uvidíme jeho splněný sen v plné parádě aby mohl dělat čest svému jménu.

Od návrhu k realizaci

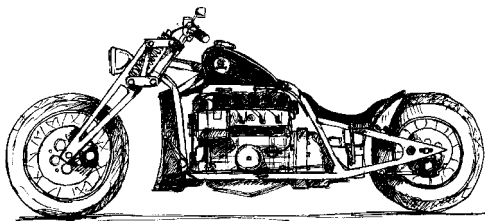
Motorka s motorem ŠKODA 110L?

aneb co plánují stavitelé z Royal Riders

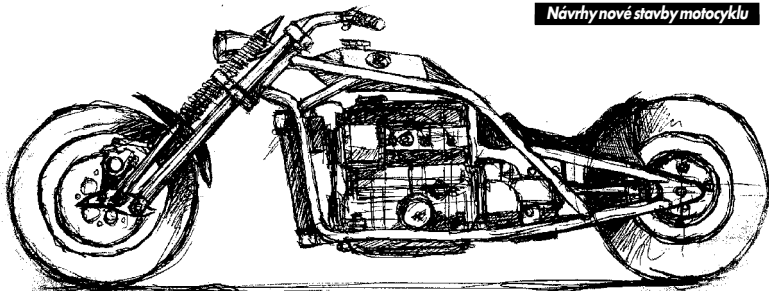
Je tady doba, kdy se blíží zdánlivě mrtvé období pro motorkáře. Ti začínají díky nepříznivé počasí zalezet do hospůdek a alespoň sní o svých dvoukolových miláčcích. Toto období však dává prostor pro nové nápady v oboru a také pro stavby motocyklů.

Už před lety se začal realizovat první stroj z Medvědoých náčrtků – známá Fena. Když se pak dal do spolupráce s Petrem, také členem Royal Riders, vznik podle návrhů na papíře šilený Prasopal. Ze začátku moc lidí nevěřilo zrealizování jejich stavby, avšak po předvedení na výstavě Czech Performance a vítězství Feny v klasickém stylu přišlo i veřejné uznání.

Po dokončení Prasopalu se nabízí otázka, co bude dál? A protože naši konstruktéři pracují s minimálními náklady hledalo se levné, ale zároveň dostatečně šilné řešení další stavby. Medvědovi naštěstí zbyl po jeho zrušení Škúdce motor, a tak neváhal a navrhl stroj, o kterém kdysi snil. Mašinu s automobilovým motorem Škoda 110L. K jeho údivu se tato myšlenka setkala s pochopením i od členů klubu, kteří už tolik nepochybují o realizaci podobných šíleností. Motocykl by měl mít dvojitý kolébkový rám s výrazně sníženou neodpruženou zadní konstrukcí. Za motor by se měla napojit převodovka z Dněpra s vykloubením pro pohon širokého zadního kola.

Návrhy nové stavby motocyklu

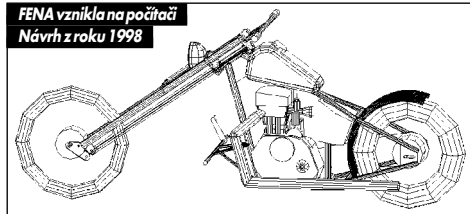

Stroj bude vlastně jen motorem na dvou kolech. Na předku rámu musí sedět velký chladič s vrtulí. Konstrukce předních vidlic mají Medvěd s Petrem už vyzkoušeny. Nádrž musí být co nejmenší, aby vyniknul velký hnací agregát.

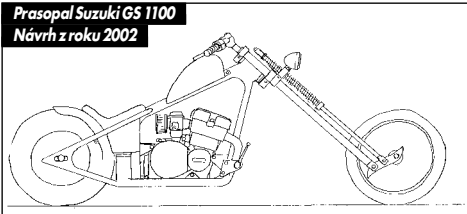
V budoucnu uvidíme, jestli se návrh dočká realizace. Zatím motor čeká ve sklepech a stavitelé shánějí vhodná řešení připojení převodovky, aby se mohl přesně navrhnut rám. Je zde dokonce myšlenka stavby dvou mašin, Petrovi se totiž Škúdka zdá málo a kouká po větší pohonné jednotce...

Ukázka vzniku jedinečných kutnohorských staveb

FENA vznikla na počítači
Návrh z roku 1998

Prasopal Suzuki GS 1100
Návrh z roku 2002

Finální podoba v roce
2002/2003

Realizace v roce 2003

Kam na „inFernetu“ ...

www.webpark.cz/royalriders

Na aktualizovaných stránkách Royal Riders motoklubu Kutná Hora najdete informace o jeho vzniku, stano-
vách, členech a akcích jím pořádaných. Je zde i pří-
mý odkaz na samostatné stránky infolistu RANDÁL,
který si z nich můžete stáhnout ve formátu pdf.

www.randal.wz.cz

Fotky z letošních akcí klubu jsou umístěny na:

www.royalriders.wz.cz

www.webpark.cz/vt600shadow

Stránky člena klubu Royal Riders - Medvěda - věnova-
né motocyklu Honda VT600 Shadow. Jedná se o jedi-
nečný web v České republice věnovaný tomuto stroji.
Najdete zde technické a servisní údaje, potřebné in-
formace a recenze, fotogalerii spolu s motocyklem
majitele stránek. Navíc je zde rubrika věnovaná stav-
bám chopperů, které realizují členové Royal Riders
Medvěd s Petrem.

... a pohádky je konec

ŽILI ABYS LEZDILI, LEZDILI ABYS ŽILI! Nejblíže akce klubu Royal Riders

Datum	Název akce	Vo co de...
listopad	Podzimní vyjížďka	Symbolické zakončení sezóny Royal Riders vyjížďkou
27. 11.	V. výročí R.R.	Velká oslava V. výročí založení klubu Royal Riders

Změny v akcích jsou možné, proto pro bližší informace kontaktujte Royal Riders motoklub Kutná Hora

Randal najdete i na internetu: www.randal.wz.cz

Kontakt: ROYAL RIDERS motoklub Kutná Hora, Fučíkova 425, 28401 Kutná Hora, IČO 68998058

Telefon: Michal 606 733 745; Radek 724 083 922; Aleš 606 758 695; Růža 327 561 068

Randal - Info listy Royal Riders motoklubu Kutná Hora - číslo 6 - 10 / 2003 - V. ročník - **Tiskovina k volnému odběru - ZDARMA!**
Redakce: Michal, Radek a ostatní členové Royal Riders Kutná Hora - **Foto:** Michal a archiv Royal Riders - **DTP:** Michal
Korektura: Bětko - **Tisk:** „nějaká laserovka se vždy najde“ nebo nejblíže copyshop - **Distribuce:** od členů klubu.